

65- Truyện Vị Tỳ-Kheo Được Người Cung Kính

Một thuở nọ, Đức Phật ngự dưới cội cây Ni-câu-đà, trong thành Ca-tỳ-la-vệ.

Bấy giờ, trong nước có một vị trưởng giả có vô lượng tài sản, vật báu không thể tính kể được. Ông chọn con gái nhà giàu sang để cưới làm vợ, tấu trời âm nhạc để mua vui cho nàng.

Người vợ mang thai, đủ mười tháng nàng sinh được một bé trai, tướng mạo khôi ngô khác thường, hơn hẳn mọi người, ai thấy cũng đều yêu kính.

Đứa bé dần dần khôn lớn, một hôm chàng trai này cùng các bạn thân đi dạo chơi ngắm cảnh. Khi đến dưới cội cây Ni-câu-đà, chàng trai thấy Đức Phật có ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp, ánh sáng chiếu khắp như trăm ngàn mặt trời, trong lòng vui mừng, bước tới đảnh lễ dưới chân Phật, rồi lui lại ngồi sang một bên. Đức Phật liền nói pháp Tứ đế cho chàng trai nghe. Tâm ý được mở tỏ, chứng đắc quả Tu-đà-hoàn, chàng liền trở về từ biệt cha mẹ, xin được xuất gia nhập đạo. Vì thương con nên cha mẹ chàng không nỡ ngăn cản, bèn dẫn con đến chỗ Đức Phật, xin được xuất gia.

Đức Phật bèn gọi:

–Lành thay, Tỳ-kheo!

Râu tóc chàng tự rơi rụng, thân mặc pháp phục, trở thành Sa-môn, siêng năng tu tập, chứng đắc quả A-la-hán, đầy đủ ba Minh, sáu phép Thần thông, tám pháp Giải thoát; được các trời, người kính ngưỡng.

Các Tỳ-kheo thấy việc ấy, bèn bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, vị Tỳ-kheo được mọi người cung kính này, đời trước đã làm phước đức gì, mà nay sinh ra có tướng mạo khôi ngô, ai thấy cũng đều yêu kính, lại gặp Thế Tôn được xuất gia đắc đạo?

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy hãy lắng nghe, Ta sẽ giải thích rõ. Thuở xưa, cách nay chín mươi mốt kiếp, tại nước Ba-la-nại có Đức Phật ra đời hiệu là Tỳ-bà-thi. Sau khi giáo hóa chúng sinh viên mãn, Ngài nhập Niết-bàn.

Lúc ấy có vị vua tên là Bàn-đầu-mạt-đế thâu lấy xá-lợi Phật, xây dựng ngôi tháp bằng bốn chất báu để cúng dường.

Về sau, bảo tháp có vài chỗ bị lở. Lúc ấy có một cậu bé vào bên trong, thấy tháp bị lở, đã vui vẻ kêu gọi dân chúng cùng nhau tô đắp sửa sang chỗ hư hỏng. Khi xong công việc, cậu bé phát nguyện rồi ra đi.

Nhờ công đức ấy, cho nên trong chín mươi mốt kiếp, vị ấy không bị đọa địa ngục, súc sinh, ngạ quỷ, được sinh lên cõi trời, cõi người, thọ hưởng sự vui sướng cõi trời. Cho tới ngày nay gặp Ta, vị ấy vẫn được mọi người kính ngưỡng, được xuất gia đắc đạo.

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy nên biết, người đã đứng ra kêu gọi dân chúng tu bổ sửa sang nền tháp thời ấy nay chính là vị Tỳ-kheo được mọi người cung kính.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.